

Reged. No. 2975

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீராமாநுஜன்-395⁹⁶

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர், மஹாலித்வான்

SRI RAMANUJAN,

Editor:

Mahamahimopadhyaya:

P. B. ANNANGARACHARYA, Kanchipuram-631503

வருடச் சந்தா ரூ. 10

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர்
திருவடிகளே சரணம்.

முடிபரிசு மலிகாந்தகுடி
சுமாமதித் திருத்தொடர் ஸ்ரீராமாநுஜர்

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி.
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி—ஏழ்பாரு
முய்ய வவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி*
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

துன்மதி வருஷம் 1981

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்

- 9 வேதவிசாரலக்ஷண நூல்கள்.
- 10 லோகாபிரதாம உபந்யாஸ ..
- 11 பரபலாபிரதிகேப ..
- 12 உபந்யாஸ ஸௌபாக்ய ..
- 13 வடமொழி நூல் திரள்கள் ..
- 14 வரிந்தீ பாஷையில் நூல்கள் ..
- 15 தெலுங்கு பாஷையில் ..
- 16 பூர்வாசார்ய க்ரந்த வெளியீடுகள்.

விரிவான கியாடலாகுகள் தருவித்து விவரங்கொள்க.

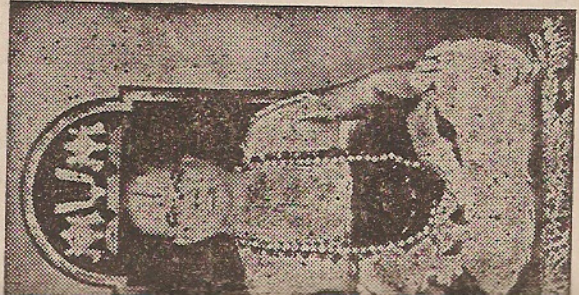
ணம் M.O. செய்பவர்கள்:

P. B. ANNANGARACHARYA,
Editor, Granthamala, Kancheepuram-631503

என்ற விவரத்திற்கு அனுப்புக.

Received please return to:

P. B. ANNANGARACHARYA,
Kanchipuram, Pin Code-631503

To
Sriman

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami
and Printed by E. Devarajan at Sri Kamakshi Press,
No. 44-c, Thirukatchinambi Street, Kanchipuram-631503.

ஸ்ரீராமாநுஜன்-395, 396

ஆசிரியர்.

ஸ்ரீ காஞ்சி மஹாவித்வான் P, B, அண்ணங்கராசார்யர்

தொகுதி 34

துல்மதி ஸ்ரீ ஆனி, ஆடி மீ

1981

பகுதி 3, 4

ஸ்ரீரஸ்து

கச்சிமாநகரில் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவ நிகழ்ச்சி

பூருவாசாரியர்களோடொப்ப மதிக்கத்தக்க பெருமைவாய்ந்த வரும், சதுச்சாஸ்த்ர வித்வத்தமரும் வடநாட்டில் நிரம்பிய சிஷ்ய ஸம்பத் ஸம்ருத்தருமான ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் ஜகத்குருகாதி அனந்தாசார்ய ஸ்வாமியை ஸ்ரீ வைஷ்ணவவுகில் கேள்விப்படாதாரில்லை. இந்த ஸ்வாமியின் பாஞ்சுபௌதிகமான திருமேனி மறைந்து 50 ஸம்வத்ஸங்களுக்கு மேலானாலும் என்று மழியாப்புகழுடம்புடனே நித்யஸ்ரீ நித்யமங்களமாக விளங்குபவர் இந்த மஹாஸ்வாமி. இவருடைய அத்தீயரான திருக்குமாரரும் ஸ்ரீதுச்சதகுணபுத்ர* எனும்படி விளங்குபவருமான ஸ்ரீமதுபயவே

ஸ்ரீக்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியும் ஐகத்தீக்ஷ்யாதராய் விளங்கிவருகிறார்; காஞ்சீபுரம் தேவப்பெருமானுடைய ஸன்னிதியினிதியில் பெரிய திருமளளிகையில் ஸேவித்து வருகிறோம்.

இந்த ஸ்வாமிக்கு நிகழும் ஆவணித் திங்களில் ஸ்வாதீ நக்ஷத் திரத்தில் எண்பது பிராயப்பூர்த்தியை முன்னிட்டு சதாபிஷேக மஹோத்ஸவம் பதினொருநாள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தலேவையும் வேதபாராயணமும் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத் விஷயாதிபாராயணமும் வித்வான்களின் உபந்யாஸங்களுமாய் நிகழ்ந்தவைவவங்கள் விலக்ஷணமானவை. இவை சிறிதே விவரிக்கப்படுகின்றன.

சிஷ்யர்கள் ஆப்தர்கள் உறவினர்களுமாகப் பல நூற்றுவர் பத்து நாளும் ஸமருபமாகக் குழுமிருந்தனர். காலையில் இரண்டு மணி காலமும் மாலைமீது இரண்டு மணி காலமுமாக தினப்படி நான்கு மணி காலம் வேதபாராயணமும், திவ்யப்ரபந்தலேவையும் ஸ்ரீபரஷ்ய பகவத் விஷயாதிபாராயணமும் நிகழ்ந்தன இரண்டு மூன்றிடங்களில் ததீயாராதனை நடந்துவந்தது. ஹிந்தீபஷஷாபிஜ்ஞர்களுக்காக அண்ணா ஸன்னிதியில் ஹிந்தியில் உபந்யாஸங்கள் நடத்த ஏற்பாடாகியிருந்தது. உபய வேதபாராயண ஸ்வாமிகள் கோயில் திருமலை திருப்பதி, ஆழ்வார் திருநகரி, வானமாமலை திருவாலி திருநாங்கூர் திருக்கண்ணபுரம் திருநகரியிலிருந்து எழுந்தருளியிருந்தார்கள். பெரும்பாலும் எல்லாதிவ்ய தேசங்களிலிருந்தும் பட்டுப்பீதாம்பரங்கள் திருப்பரிவட்டங்கள் மாலேமரியாதைகள் சிறப்பாக அனுப்பப்பட்டன; அவ்வவற்றுக்குத்தக்க .டி பிரதிஸம்பாவனைகளும் செய்யப்பட்டன.

உபந்யாஸ நிகழ்ச்சிகள்

கோயில் நின்று எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமதுபயவே திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை சதாபிஷேகம் கோவிந்தநரலிம்ஹாசாரியர் ஸ்வாமி, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சந பத்ராதிப ஸ்வாமி, சோனலிம்ஹபுரத்திலிருந்து எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ கோ. கம். சண்டமாருதம் பெயரப்பட்ட கார் ஸ்வாமி, திருநாங்கூர் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் விஞ்சிமூர் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமி—

ஆகிய விவன்மணிகளின் உபந்யாஸங்கள் ஒவ்வொருநாளில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அவற்றை எழுதியனுப்பும்படி அந்த ஸ்வாமிகளுக்கு விண்ணப்பமனுப்பியிருக்கிறேன். இக்கட்டுரையின் முடிவில் அவை வெளியிடப்படும்.

25—8—81 முதல் 3—9—81 வரை அடியேன் விஜ்ஞாபித்த உபந்யாஸங்களுக்கு மகுடம்:—

ஸ்ரீமதுபயவே ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கர
காதி ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்வாமிந: சிரம் ஜீயாஸ:—

இதில் ஒவ்வொருநாளிற்கும் ஒவ்வொரு ஆசாசிய ஸ்ரீஸூக்தியைக் கொண்டு விவரணமும் செய்தேன். அது கீழ்வருமாறு.—

ஸ்ரீ மத்வ்யோம நஸீம வாங்மநஸ்யோ: ஸர்வே வதாரா ச்வசித்
காலே விச்வஜநீநமேததிதி: ஸ்ரீரங்கதாமந்யத
ஆர்த்தஸ்வாகதிகை: க்ருபாகலுஷிதை ராலோகிதை ரார்த்தயன்
விச்வத்தராண விமர்சநஸ்கலிதயா நித்தராஸி ஜாகர்யயா”

(ஸ்ரீரங்கராஜஸ் தவ உத்தரசுதகே—75)

ஸ்ரீரங்கநாதா!,
“புரம்பதம் வாக்குக்கும் நெஞ்சுக்கும் எட்டாதது. விபவாவதாரங்கள் யாவும் ஏதோவொரு ஸமயத்திலே நடந்து முடிந்தவை, இந்த அர்ச்சாவதாரநிலை தான் ஸகலஜநனிதமானது”. என்றிப்படிப்பட்ட திருவுள்ளத்தையுடையிராய், திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் ஆர்த்தர்களை நோக்கிக் குசலப்ரரச்நம் பண்ணுகின்றவையும் க்ருபையினால் கலங்கிச் சேதநர்களின் குணதோஷவிசாரம் பண்ணமாட்டாதவையுமான கடாஷங்கனினால் (தாபத்தரயா துரர்களைக்) குளிரச்செய்தருளாநின்ற தேவரீர் ஜகத்ரக்ஷண சிந்தையோடு கூடின ஜாகரணரூபமாகத் திருக்கணவளர்ந்தருளா நின்றார்

மது மதுரம் ததி மதுரம் த்ராக்ஷா மதுரா ஸிதாபி மதுரைவ,
மதுராதபி மதுரதரா மதுரா நாதஸ்ய மாதவஸ்ய கதா”

இனிப்பான பொருள்களைச் சொல்லுபார்ப்போமென்று ஒருவர் கேட்டார். தேன் இனிப்பானது. தயிர் இனிப்பானது. திராக்கை இனிப்பானது. வெள்ளைச் சர்க்கரையும் இனிமையானது என்று சொல்ல, அதுகேட்டவர் மதுரைமன்னனை மாதவனுடைய கதையே இனிமையானது மற்றெல்லாவற்றைக் காட்டிலும் இதுவே இனிமையானது. என்று தலைக்கட்டுகிறார்.

து

துக்தாப்திற் றநகோ ஐநந்யஹமியம் ஸ்ரீரேவ புத்ரீ வர்:
ஸ்ரீரங்கேச்வர ஏததர்ஹமிஹ கிப் குர்யாமிதிவாகுலா
சஞ்ச்சாமர சந்த்ர சந்தந மஹாமாணிக்ய முக்தேதாத்ரந்
காவேரீ லஹரீகரைர் வித ததி பர்யேதி ஸா ஸேவ்யதாம்.

ஸ்ரீரங்கரநுஜஸ்தவெ—பூர்வசதகே—21
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாவையில் “தெனிலைக்கலங்கல் நீர்
மூழ்” என்றருளியதற்கு சமத்தகாரமான ஸமர்த்தனம் இது.

“திருப்பாற்கடல் தந்தை; அக்கடலின் மனைவியாகிய நான் தாய்; இந்த
ஸ்ரீரங்கநாயகியோ மகள்; அழகியமனைவாளன் மணவாளப்பிள்ளை; இப்படி
யிருக்கையில் இந்த மகனுக்கும் மனைவாளப்பிள்ளைக்கும் தகுதியாக என்ன சிறப்
பைச் செய்யக்கடவேன்” என்று காவிரியானவன் வ்யாகுலப்பட்டவன்போல,
சாமரங்களென்ன பச்சைக் கருப்பூரமென்ன சந்தனமரங்களென்ன சிறந்த
ரத்தனங்களென்ன முத்துக்களென்ன இவற்றின் குவியல்களை அலைகளாகிற கைகளி
னால் ஏந்திக்கொண்டு பெருகுகின்றன, அப்படிப்பட்ட காவிரியானது (ஜனங்க
ளால்) நீராடப்பெறவேணும், ...

பக்தாநாம் யத் வபுஷி தஹரம் பண்டிதம் புண்டரீகம்
யச்சார்லாநம் வரத ஸ்ததாத்யாஸநாதாஸநாபஜம்
ஆம்நாயாநாம் யதபி ச சிரோ யச்ச முர்த்தா சடாரே:
ஹஸ்தயத்ரேவா கிமதிஸுகதர்த்தேஷு பாதாபஜயோஸ் தே.

வரதராஜஸ்தவெ—58

ஓ வரதனே! பக்தர்களான யோகிகளுடைய மேனியில் ராதவிகாஸசாலி
யாய் தஹரமென்னும் பேருடையதாய் யாதொரு தாமரை யுண்டோ, (பரமபதத்
தில்) நீ எப்போதும் விற்புக்கப்பெற்றதாய் வாட்டமடையாத ஆஸநத்தாமரை
யென்று யாதொன்றுண்டோ, வேதாந்த மென்பது யாதொன்றுண்டோ, நம்மாழ்
வாருடைய திருமுடி யாதொன்றுண்டோ, இந்த ஸஸ்திகியின் சிகரம் யாதொன்
றுண்டோ, ஆக ப்ரஸித்தமான இந்த ஸ்தானங்களுள் உன் திருவடித்தாமரை
களுக்கு மிக்க ஸுகதத்தைக்கொடுக்கிற இடம் எது கொல்? (இது வினவிதபடி
யன்று. இவையெல்லாம் உனக்குப் பரமபோக்யங்களென்று அபுபவிக்கிறபடி.)

✽யத்யமுஷ்மிந்ஸோகே அஸ்தி வா நவேதி.

ஸதத்திரீய ஸரஹிதாயாம்—ஆருவது காண்டம். முதல்பஞ்சாதி
திருங்கையாழ்வார் திருமடல்களிரண்டிலும் பரமபதத்தை இல்லைசெய்த
தும் குறையடக்கியதும் xநவநிந்தா நியாயரீதியிலன்றோ, அப்படியே வேத

புருஷனாம்: “நாஸம்மால்லோகாத் ஸ்வேதவ்யமிவேத்யாஹு: கோ ஹி தத்
வேத யத்யமுஷ்மிந் ஸோகே அஸ்திவா ந வேதி” என்றோதுகிறபடி. இவ்
வெக போர்க்கணத் விட்டுவிட்டு மேலுலகம் செல்ல விரும்பக்கூடாதென்று ப்ரஹ்ம
வித்துக்கள் சொல்லுகிறார்கள்; மேலுலகத்தில் ஒன்றுண்டென்று யாரறிந்தார்?

வே. வேதேதாத்மஸ் குஹ்ராவீஹாரபடுநா ஸ்ரீஸைலக்ருங்கேசால்ஸந்-
மாயாகேஸ்ரி மாநிதேந கஹநத்யாயாடவீசாரிண,

கம்பீரேணீ ப்ராத்மபேதந்மஹிநாதேந நாதேந மே

குப்தோஹிந் யதிஸார்வபௌமஹரிண வர்த்தே ப்ரசம் நிர்ப்பவ.
எம்பெருமர்ஹர் விஷயமாக எம்பாருளிய முத்தகம்.

இராமரீதுச் நூற்றந்தாதியில் “வலிமிக்கசீயமிராமானுசன்” என்றருளிச்
செய்ததை அடியொற்றி ஸ்வாமியை விம்மமாக ருபிக்கிறார். காடகத்தில்
புர்த்துரஜோபர்க்க்யானத்தில் மலைகளாகச் சொல்லப்பட்ட வேதத்தில்
ஸ்வதர்ந்தங்களைக் குறிப்பிட்டு விளக்கியுள்ள வல்லமைபெற்றதும், திரு
(வேங்கட)மலையினுச்சியில் விளங்காநின்ற மாயா(நர) விம்மத்தினால் (திருவேங்
கடமுடையானால்) ஸன்மானிச்சப் பெற்றதும், கொடிய (அறிதற்கரிய) நாயாங்கள்
(யுக்திகள்) அலைத்து ப்ரஹ்மலகுத்தர்கள்) என்னும் காட்டில் ஸஞ்சரிக்கப்பெற்ற
தும், கம்பீரமானதும், பிறவுயிர்களின் நெஞ்சைப் பிளக்கும் கர்ஜனையுடையதும்
ப்ரமர்த்தம் ஜீவர்த்தமர்க்களுக்குள்ள பேதத்தை போதிலும் திருமிட்டுருசையை
யுடையதும், அடியேனை யாள்வதுமான யதிராஜ (ராமரநுஜ) விம்மத்தினால் காப்
பாற்றப்பட்ட அடியேன் (மதாந்த; ஸ்தர்களுக்கெனத்தகஜங்களிடமிருந்து உன்
டாகிற) பயம் சிறிதும் அற்றவனாய் இருக்கிறேன், ஆக இதுவரையில், ஸ்ரீமதுபயவே
சன்கிற ஆடுறழுத்துக்களை பீஜாக்ஷரம் பேரில் வைத்துவிவரணம் காட்டப்பட்டது
இனி, மேலும் கேள்வி:—ஸ்ரீகாஞ்சி என்பது.

ஸ்ரீ

சுரங்கம் கரிசைலக்ருங்கிகிரிம் தார்க்ஷ்யாத்ரிஸிம்ஹாசலௌ
ஸ்ரீகூர்மம் புருஷேரத்தமஞ்ச பதரீநாராயணம் நைமிசம்,
ஸ்ரீமத்த்வாசரவஜீப்ரியாக மதுராயோத்யாயாபுஷ்கரம்
ஸ்ரீளக்ராரிகிரிம் நிஷேவ்ய ரமதே ராமாநுஜோயம் முதி:.

இதுயட்டர் அருளிச்செய்த முத்தகம்
திருவரங்கம் பெரிய்கோயில், பெருமாள் கோயில், திருமலை, திருநாராயண
புரம், விம்மசலம், ஸ்ரீகூர்மம், புரீஜகந்தநாதம், பதரிசாசரமம், நைமிசாரண்
யம், த்வாரகை, ப்ரியாகை, வடதிசை மதுரை, அயோத்தி, கயை, புஷ்கரம்,
சாளக்ராரிமம் முந்யிய ருஷத்ரங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு திருவுள்ளமுக்கிறார்
எம்பெருமர்ஹர். (இப்படி வெளியூர்களிலே ஸஞ்சரிப்பதைப் பிபாரத ஸ்ரீரங்க

நாதன் ஒருநாள் உடையவர் திருமுடியிலே ஸ்ரீ சடகோபனை வைத்தருளி “தவ்ய மர்த்தாநு ஸந்தானேந ஸஹஸைதா ஏவம் வக்தா யாவச்சரீரபாதம் அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ” என்று நியமித்தருளினாயிற்று. ...

காஞ்

காஞ்சநாசலச்சுங்காக்கர காளமேகா நுஸாரிணே,
ஸுபர்ணுபீஸாவதம்ஸாய ஸுரராஜாய மங்களம்-

மணவாளமாமுனிகளருளிய தேவராஜ மங்களம்

“பொன்மலையின் மீமிசைக்கார் முகில் போல்” என்னும்ருளிச்செயலின்படியே மேருமலையினுச்சகியில் காளமேகம் விளங்குவதுபோல் பெரிய திருவடியின்மீது விளங்கும் நீலமேகநிபரான பேரருளாளப் பெருமானுக்குப் பல்லாண்டு பாடின ராயிற்று. ...

சீரம் வலாரேநா வஸதாதரண்யே சதுர்தசாப்தாநிதி லா யயாசே,
ததா து ராமஸ்ய முகாரவிந்தே விகாஸபூமா வசஸாமபூமி:

முதலில் ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகம் கோடித்திருந்த காலையில், கைகேசி, இராமன் மரவுரியுடுத்துப் பதினான்கு ஆண்டு வனவாஸம் செய்யவேனுமென்று வரம் வேண்டினான். அப்போது “வநவாலோ மஹாதய:” என்று மகிழ்ந்து பேசின இராமனது திருமுகமண்டலத்துண்டான விகாஸாதிசயம் வாசாம கோசரமாயிருந்தது.

இங்கே கம்பர் பாசரம்:—
“இப்பொழு தெம்மனோரால் இயம்புதற்கெளிதோ? யாரும் செப்பருங் குணத்திராயன் திருமுகச் செவ்விநோக்கின் ஒப்பதே முன்பு, பின்பு வாசகமுரைக்கக் கேட்ட அப்பொழு தலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றதம்மா!”

ப்ர

ப்ரஸித்த பரகோஷ்டிஷு பரவாதி பயங்கர:
ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் கோஷ்டிஷு தத்தாஸ இதி விச்சுத:

அஸ்மத் குலகூடஸ்தரான அண்ண மணவாளமாமுனிகள் பக்கல் முந்துற முன்னம் விடைகொண்டபோது வார்த்தா ப்ரஸங்கத்திலே “நீர் ப்ரதிவாதி பயங்கரரன்றோ?” என்றருளிச் செய்ய, அப்போது அண்ணு விண்ணப்பம் செய்து கலோகமிது. அதுமுதலாக அடியோங்களுக்கு தாஸ்ய நாமம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸன் என வழங்கி வருகின்றது. ...

திமில் கில திமிங்கிலோ கிலதி தத்திலஸ் தந் ததா தமப்யத ச தத்திலஸ் ததிஹ பச்ய கர்ம கரமேம.

தி

ஸமஸ்தவ்ருஜிநோததிக்ரஸநடப்புகும்போத்பவம்
நிவ்ருத்திமபி தர்மமத்தி அநகதத்வவிந்நிக்ரஹ:
ஸங்கல்ப ஸாலர்யோதயே

கடலில் திமி யென்பதொரு ஜந்து; அதை விழுங்குவது திமிங்கிலம்; அதை யும் விழுங்குவது திமிங்கிலகிலம்; அதையும் விழுங்குவது திமிங்கிலகிலகிலம். இப்படியே மேன்மேலும் பலவற்றையும் விழுங்குவது திமிங்கிலகிலகில.....கிலம் இவ்விதமாக ஸமஸ்தபாபங்களையும் விழுங்குவது சரணாகதி தர்மம்; அதையும் விழுங்குவது பாகவதாபசாரம். ஆகவே பாகவதாபசாரத்திற்கு அஞ்சி வர்த்திக்க வேனுமென்று காட்டினபடி. ...

வா வாக்க மநச்சாத்தீயேதாமஹம் தேவேப்யோ ஹவ்யம்வஹாமீதி
வாகப்ரவீத் தஸ்மாந்மநஸா ப்ரஜாபதேயே ஜுஹ்வதி.”

ஹவ்யகவ்யங்களில் ஆகாரஹோமத்தில் “ப்ரஜாபதம் மநஸா த்யாயந் ஆகாராவாகாரயதி” என்கிறோமென்பது உலகப்ரவீத்தம்; அதற்கு இந்த ஆக்கியாயிகை ஒதப்பட்டு ளது. (கருத்துச் சுருக்கம்) வாக்கும் மனமும் விவாதப் பட்டன்; நான்தான் தேவர்களுக்கு ஹவிஸ்ஸை வழிக்கிறேனென்று வாக்கு சொல்லிற்று; நான்தான் என்று மனஸ்ஸை சொல்லிற்று; முடிவாக இரண்டும் ப்ரஜ பதியிடம் மத்யஸ்தப்ரச்சநம் கேட்டன; வாக்கு, மனஸ்ஸுக்கு பணிவிடை; செய்வதாகையாலே மநஸ்ஸை முக்கியமானது என்று ப்ரஜாபதி முடிவு கூறினார் அதனால் கோவங்கொண்ட வாக்கானது ப்ரஜாபதியை நோக்கி ‘எனக்கு நீர் இழிவு சொன்னபடியாலே உர்மை நான் வாக்காலே ஹோமம் செய்யமாட்டேனென்றது ஆகவேதான் ‘ப்ரஜாபதம் மநஸா த்யாயந் ஆகாராவாகாரயதி’ என்கிற மந்த்ரம் ஏற்பட்டது. ...

தி “திவ்யமீத்யேஷ சப்தஸ்து கீதாசாஸ்தீரே த்விருச்யதே,
ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் ஸமயே த்ரிதயம் ஹி விசிஷ்யதே

உலகில் சிறந்த பொருளைச் சொல்லுமிடத்து திவ்யம் என்கிறோம்; ஸங்கிதம் திவ்யமாயிருந்தது; ததீயாராதனை திவ்யமாயிருந்தது. என்கிறோமல்லவா? பகவதீதையில் அவதாராத்யாய (4)த்தில் xஜந்ம கர்ம ச மேம திவ்யம்x என்றது; மேல் விசுவரூபாத்யாய (11)த்தில் 0திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு:0 என்றது. ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயத்தில் ப்ரமாண—ப்ரமாத்தரு - ப்ரமேயங்களைச் சொல்லுமிடத்து திவ்யப்பரந்தம், திவ்யஸலுகள், திவ்யதேசங்கள் என்கிறோம். இதனால் ஸ்ரீவைஷ்ணவ மையத்தின் சிறப்பு அறியத்தக்கது. ...

புஜஸ்து வாத்தல்யவசாத் ஸமுத்ஸுக:

ப்ரதாமத்ராவாதரேவர்ப்ரத,

பவேச்ச தேஷாம் ஸுஃபோத கிம்ந்விதம்

யதங்கி! தாம்நா நியத: புராருத:

எம்பெருமான் அவதாரங்கள் செய்தருளாமல், அவதரித்துச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை ஷங்கல்பத்தாலே செய்திருக்கலாமே என்றொரு வாதம்: தேவப் பெருமானே! பக்தர்கள் பக்கலிலே வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே அவர்களோடு சலந்து பரிமாறுகைக்காக அவதாரங்கள் செய்திருந்து கொள்ளோம்! அவதரித்த விடத்திலே பக்தஸூலபராமியுந்தத்தற்குமேலே வெண்ணெய் கள்ளு செய்த வியர், ஊந்தினால் தாம்பிலல் கட்டுண்டு அழுதேரே, இஃது என்கொல்! ...

யம் யம்யம் ஸ்ப்ருசதி பாணிய்யம் யம்யம் பச்யதி சக்ஷுஷா, ஸ்தாவரரணயபி முச்யந்தே கிம் புநர் பரந்தவா ஜநா:?

மஹான்களின் பெருமை சொல்லுகிறது! மெஸ்தஸ்பர்சமாத்ரத்தாலும்; திருக்கண்பார்வையிலும் ஸ்தாவரங்களையும் புனிதமாக்குவர் பெரியோர்; உஜ்வினரைப் புனிதமாக்கக் கேட்கவேண்டுமோ? ...

க கரிஷ்யாமி கரிஷ்யாமி கரிஷ்யாமி நிர்லாப, க்ருதவாந் க்ருதவாநஸம்மீத்யபிதேஹி ஸகே ஸதா

நல்ல காரியத்தைச் செய்யென்று பெரியோர்கள் சொன்னால், ஆகட்டும் செய்கிறேன். ஆகட்டும் செய்கிறேன்' என்று சொல்லிப் போதைப் போக்கர்தே, உடனே செய்துவிட்டுச் செய்தாயிற்றென்று சொல்லு ...

ர ரத்நாகரஸ் தவ க்ருஹ க்ருஹிணீ ச லக்ஷ்மி: கிம் தேயஸஸ்தி பஸ்தே புருஷேர்த்தமாய, ஐபீரவாமநயநாஹ்ருத மாநஸாய துப்யம் ப்ரதத்தமிதமஸ்து மதோ மதீயம்.

ஒரு ஸ்வாமி, வீதியில் பெருமாள் எழுந்தருளும் போதெல்லாம் நியமேந் உபஹாரம் ஸமர்ப்பிப்பது வழக்கம்; ஒருநாள் அகஸ்மாத் பெருமாள் எழுந்தருளி விட்டார். உபஹாரம் லித்தப்படுத்தவிடிலே, பெருமானெதிரே சென்று நின்று வெகு சாதூர்யமாக விண்ணப்பம் செய்கிறார் இந்த கலோகத்தை. எம்பெருமானே! உனக்கு நான் ஒன்று ஸமர்ப்பிக்கவேண்டும்படி என்னுரை? உனது இருப்பிடமோ ரத்நாகரமான கடல்; தேவியாரோ ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி. நீயோ பிறரிடம் ஒன்று விருட்பாத புருஷோத்தமன். இப்படிப்பட்ட வினக்குக் கொடுக்க என்ன இருக்கிறது? இல்லாததையன்றே கொடுக்கவேண்டும். உனது நெஞ்சைத் திருவாய்ப்

சதாபிஷேக மஹோத்ஸவ நிகழ்ச்சி

பாடியிற் பெண்கள் கொள்ளை கொண்டபடியாலே உனக்கு இல்லாதுது அது ஒன்று எது' மனஸ்ஸு. அதை அடியேன் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்: [உன்னை நிச்சலும் சிந் திக்கிறேனென்றவாறு.] ...

சதாபிஷேகம் கண்டருளும் ஸ்வாமி

காயக்காயம் வநகிரிபதே த்வம் ஹி ப்ருந்தாவநாத்:
கோபீஸங்கைர் விஹரஸி யதா ஸுந்தரவ்யூடபாஹோ,
ராஸாரம்போதஸவபஹுவித ப்ரேமஸீமந்திநீநாம்
சேதச் சேதஸ் தவ ச து ததா காம் தசாமந்வபூநாம்?
ஸுந்தரபாஹுஸ்தேவ

சுந்தரத் தோளுடைய பெருமானே! தேவரீர் க்ருஷ்ணவதார்த்தில் லிருந்தா
வனத்தில் வேணுகாந பூர்வகமாக ஆயர் மங்கைகளோடு விஹரித்தபோது
குரவைக்கூத்திலே குதூஹலமுடைய அந்த ஆய்ச்சிகளின் மனமும் தேவரீ
முடைய மனமும் எந்த நிலைமையிலிருந்தன! எவ்வாறு இன்புற்றன? சொல்ல
முடியுமோ? [இப்படி கேட்பதன் கருத்து என்னவென்றால், அந்தப்பேரின்ப வெள்
ளம் விலக்ஷணமானது என்று தம்முள்ளே தாம் குழைகிறபடி.] X

திவி வச புவி வா மமாஸ்து வாஸோ
நரகே வா நரகாந்தக ப்ரகாமம்,
அவதீரிதசாரதாரவீந்தென
சரணேன தே மரணேபி சிந்தயாநி.

முகுந்தமாலே

நரகநாசனான பெருமானே! தேவரீர் திருவுள்ளப்படி எனக்கு விண்ணுல
கிலோ மண்ணுலகிலோ இருப்பு நேரட்டும்; அதில் கவலையில்லை; தேவரீருடைய
சரங்காலத் தாமரை போன்ற திருவடிகளை மரணகாலத்திலும் மறவாது சிந்தித்
தருக்கக்கடவேன். X

க்ருஷ்ண

க்ருஷ்ணே ரகஷத் நோ ஜகத்ரய குரு: க்ருஷ்ணம்
நமஸ்யாம் உஹம்
க்ருஷ்ணே நாமாசத்ரவோ விநிஹதா: க்ருஷ்ணாய தஸ்மை நம:
க்ருஷ்ணதேவ ஸமுத்திதம் ஜகதிதம் க்ருஷ்ணஸ்ய
தாஸோஸ்யஹம்
க்ருஷ்ணே திஷ்டதி ஸர்வமேதத்கிலம் ஹே க்ருஷ்ண
ஸம்ரகஷ மாம்
முகுந்தமாலே

(ஸப்த விபக்திகளையுங் கொண்ட கலோகமிது.)

முவுலக்கும் காவலோனான கண்ணிரான் நம்மைக் காத்தருள்க; கண்ண
பிரானே நான் வணங்குகிறேன்; தேவர்களின் பகைவரான அகரராக்ஷசர்கள்

கண்ணிரானால் வதைக்கப்பட்டனர்; அந்தக் கண்ணிரானுக்கு நமஸ்காரம்;
இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாம் கண்ணிரானிடத்தில் நின்றுமே உண்டாயின; அக்
கண்ணனுக்கு அடியவனாகிறேன்; இவ்வுலகமெல்லாம் கண்ணிரானிடத்திலே
நிற்கிறது; கண்ணிரானே! என்னைக் காத்தருள். X

(ப்ரக்ருத காதி ஸ்வாமி விஷயமாக இங்ஙனே ஸப்த விபக்திச்சுலோகம் கேண்மின்)

க்ருஷ்ணாயோஷ்டஸு திக்கஜேஷு கணித: க்ருஷ்ணாய
மாசாஸ்மஹே
க்ருஷ்ணாயேண குலம் ஹி நஸ் ஸுமஹிதம் தஸ்மை
நமஸ்யந்த்யம்.

க்ருஷ்ணாயாதுதிதாஸ் த்ரயஸ் ஸுதவரா: தஸ்ய ப்ரியா; ஸர்வத:
தஸ்மிந் ஸர்வகுண வஸந்திமஹிதா: க்ருஷ்ணாய ஜ்யாச சிரம்.

நம் ஸ்ரீக்ருஷ்ண ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் ஸ்தாபித்தருளின அஷ்ட
திக்கஜாசாயர்களில் பரிகணிதர்; நம் ஸ்வாமிபைப் பலபடியாலும் மங்களாசாஸ
னம் செய்கிறோம்; நம் ஸ்வாமியால் நமது திருவம்சம் சிறப்புற்றுது; இங்குக் குழமி
யிருப்பவர்களைவரும் நம் ஸ்வாமியைத் தொழுகின்றனர்; நம் ஸ்வாமியிடமிருந்து
குணசாலிகளான திருக்குமாரர்கள் மூவர் அவதரித்தனர்; எங்குள்ளவர்களும் நம்
ஸ்வாமிக்கு அன்பர்கள்; நம் ஸ்வாமி பக்கலில் ஸமஸ்தகல்யாண குணங்களும்
விளங்குகின்றன; ஸ்வாமிநீ! தேவரீர் நீடுழி வெற்றியுடன் வாழவேணும். X

ஸ்வா ஸ்வாதீந்நிரிவித சேதநாசேதநஸ்வரூப
ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி பேதம். (ஸ்ரீரங்ககத்யே, ஸ்ரீவைகுண்டகத்யே ச)

திருவாய்மொழியில் முதற் பதிகத்தில் 'நாமவனிவனுவன்' அவரவர் தம
தமது, X நின்றனரிருந்தனர் ஆகிய மூன்று பாசுரங்களிலும் அடைவே அளிச் செய்
யப்பட்ட விஷயம் [அதாவது - மூவகைப்பட்ட சேதநாசேதநங்களின் ஸ்வரூபம்
ரகக்ஷணம் ப்ரவ்ருத்தி நில்குத்திகள் அவனிட்டவழக்கு என்பது. இந்த விசேஷ
ஸ்திதி அற்புதமாக அருளிச் செய்யப்பட்டது. நமது தீபிகையுரையில் விரிவு
காண்க. X

மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந,
தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத் அகர்ஹிதம்.

ஸ்ரீ ராமமாயனே-விபக்ஷணசரணாகதிப்ரகரணே

விபக்ஷணாவானைப் பரிக்ரஹிக்கலாகாடுத்து தடைசெய்த ஸுக்ரீவாதி
களை மறுத்துப் பெருமாள் அருளிச்செய்தது இது. ஸ்ரீ தேசிகனருளிச் செய்த

“ஸ்ரீரங்கநாத ஸாதுகாஸ்தா விஜயதாம்”

என்றொரு வாக்கியத்தைச் சொல்லி “இதிலுள்ள அக்ஷரங்களுக்குச் சுவோகங்கள் ஸாதிக்கவேணும்” என்றார். அடுத்த அக்ஷரத்தில் சுவோகங்களை வரிசையாக விஜ்ஞாபித்தேன். இவை பெரும்பாலும் தேசிக திவ்ய ஸூக்திகளாகவும் தேசிகனைப்பற்றிய ஸூக்திகளாகவும் இருப்பது காண்க.

ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்த குலநந்தந கல்பவல்லிம்
ஸ்ரீரங்கராஜ ஹரிசந்தந யோகத்ருச்சாம்,
ஸாக்ஷாத் ஷடமாம் கருணையா கமலாபிவாந்யாம்
கோதாமநந்ய சரணச் சரணம் ப்ரபந்த்யே

[கோதாஸ்துதி]

ரங் ரங்காஸ்தாதே ரஸிகமஹிதே ரஞ்ஜிதாசேஷசித்தே
வித்வத்ஸேவாவிமலநஸா வேங்கடேசேந கல்பதம்,
அக்லேசேந ப்ரணிஹிததியாம் ஆருகேஷாரவஸ்த்தாம்
பக்திம் காடாம் திசுது பகவத்த்யாந லோபாந மேதத்

[பகவத்த்யாந லோபாநே-12]

க ககநம் ககநாகாரம் ஸாகரஸ் ஸாகரோபம:
நிகமாந்தகுருஸ் ஸாக்ஷாந் நிகமாந்த் குருபம:

[ஸ்வகீயம்]

நா நாதாயைவ நம பதம் பவது நச் சித்ரைச் சரித்ரக்ரமைர்
பூயோபிர் புவநாந்யமுநி குஹநா கோபாய கோபாயதே,
காளிந்தீரஸிகாய காளியபணிஸ்பாரஸ்படரவாடிகா
ரங்ங்கோத்ஸங்கவிசங்க சங்க்ரம துராபர்யாயசரியாயதே

[தசாவதரா ஸ்தோத்தரே-10]

த தவர்க்கத்விதீயாக்ஷராதீநி பத்யாநி
அஹோ தூரலபாதீநி ஸர்வே விதந்தி,
ததச்சாத்யவரிணாநி பத்யம் நிவேத்ய
ப்ரதிஜ்ஞாம் கதஞ்சித் ப்ரபூர்ணம் அகார்ஷம்

த(வர்க்க த்விதீயாக்ஷரத்தை முதலிலுடைய சுவோகம் தூரலபாகையாலே
தவர்க்கப்ரதமாக்ஷரத்தைக் கொண்ட சுவோகமானவிதனை விஜ்ஞாபித்து
ப்ரதிஜ்ஞா பூரணம் பண்ணினேனாயிற்று.)

பா பாபவாரபயோ விசோஷணகலாபாரீண காலாநல
ஜ்வாலாஜாலவிஹார ஹாரி விசிகவ்யாபாரகோரக்ரம:
ஸர்வாவஸ்த ஸக்ஞத்ப்ரபந ஜநதாஸம்ரக்ஷணைகவ்ரதீ
தர்மோ விக்ரஹவாந் அதர்மவிரதிம் தந்வே ஸ தந்வேத ந;
[தசாவதரா ஸ்தோத்தரே 8]

து துர்ச்வரத்வாரபவறிச் விதர்க்கா
துராஸிகாரைய ரசிதேதாயமஞ்ஜலி,
யதஞ்ஜநாபம் நிரபாயமஸ்தி மே
தநஞ்ஜயஸ்யந்தந பூஷணம் நநம்.

[வைராக்ய பஞ்சகே-4]

கா காஷாயேண க்ருஹீதபீதவஸநா தண்டைஸ்த்ரிபிர் மண்டிதா
ஸா மூர்த்திர் மூரமந்நஸ்ய ஜயதி த்ரய்யந்தஸம்ரக்ஷிணி,
யத்ப்ரக்யாபித தீர்த்தவாத்ரத்தியாம் அப்யஸ்யதாம் யத்குணம்
ஆஸிந்தேதாரநிதம்ப்ரதேசநியதா கீர்த்தி: ப்ரஜாகர்த்தி ந.
[யதிராஜஸ்துதி-63]

ஸ ஸஹதர்மசரீம் செளரேஸ் ஸம்மந்த்ரித ஜகத்திதாம்,
அநுக்ரஹமயீம் வந்தே நித்யமஜ்ஞாத நிக்ரஹாம்.

[யதிராஜஸ்துதி-2]

தா தாஷிண்யரம்யா கிரிசஸ்ய மூர்த்திர்
தேவீ ஸரோஜாஸநதர்மபத்நீ,
வ்யாஸாதயோபி வ்யபதேச்சயவாச:
ஸ்புரந்தி ஸர்வே தவ சக்திலேசை;

[ஹயக்ரீவ ஸ்தோத்ரம்-9]

வி விந்த்யஸ்தம்பாத் அவிஹதகதேர் விஷ்வகாசுரந்த ஸிந்தோ:
கும்பீஸ-ஓநா ரஸுரகபளக்ராஸிந: ஸ்வைர்பாஷா,
நித்யம் ஜாதா சடரிபுதநோர் நிஷ்பதந்தீ முகாத் தே
ப்ராசீநாநாம் ச்ருதிபரிஷதாம் பாதுகே! பூர்வகண்யா
[பாதுகாஸஹஸ்தே]

ஸ ஜயத்யாச்சரித ஸந்த்ராஸத்வாந்த வித்வம்ஸநேநாதய
ப்ரபாளாந் ஸீதயா தேவ்யா பரமவ்யோமபாஸகர:
[ரகுவீரகத்யே]

ய

யதிப்ரவரபரதீரஸபரேண நீதம் வய:
ப்ரபுல்லபலிதம் சிர: பரமிஹ ஷடிமம் ப்ரநித்தேயே,
நிரஸ்தரிபுஸம்பவே க்வசத் ரங்கமுக்க்யே விபோ
பரஸ்பரஹிதைஷிணம் பரிஸரேஷு மாம் வர்த்தய.

[அபீதஸ்தவே-28]

தாதஸ்து தே மதுபித: ஸ்துதிலேசவச்யாத்
கர்ணம்ருதஸ்துதிசதைரநவாப்த பூர்வம்,
த்வந்மௌலி கந்தஸுபகரம் உபஹ்ருத்ய மாலாம்
லேபே மஹத்தரபதாநுகுணம் ப்ரஸாதம்.

[கோதாஸ்துதி-10]

முநிபஹுமதஸாரா முக்திநிச்ச்ரேணிகேயம்
ஸஹ்ருதயஹ்ருதயாநாம் சாச்வதீ திஷ்டஸித்தி:
சமிததுரிதகந்தா ஸம்யமீந்த்ரஸ்ய ஸ-ஓக்தி:
பரிசிதகஹநா ந: ப்ரஸ்நுவீத ப்ரஸாதம்.

[யதிராஜஸப்ததி-28]

(இவற்றுக்குப் பொருள் விளக்கம் ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகா பத்ரிகை
யின் மூலமாகவே வெளியிடுவிக்கவிரும்பும். நியமனம் கிடைக்கவேணும்)

பாம்பே மாநகரில்

சதாபிஷேக மஹாத்தஸவம்

ஸ்ரீமதுபயவே. பிரதிவாதிபயங்கரம் காதி ஸ்ரீக்ருஷ்ணமா
சார்ய ஸ்வாமிக்கு ஸ்ரீகாஞ்சியில் சதாபிஷேக மஹாத்தஸவம். 11 நாள்
நடந்ததுபோல் Bombay மாநகரில் பனஸவாடியில் ஸ்ரீ வேங்கடேசுவர
தேவஸ்தானத்தில், மணவானமாமுனிகளுந்ஸவத்திற்கு முன்னாடி ஐந்து
நாள் மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறியது.

பாம்பே மாநகரில்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம;

(ஸ்ரீ உவே சதாபிஷேகம் கோவிந்தநரசிம்ஹாச்சார்ய
ஸ்வாமி. ஸ்ரீரங்கம்)

ஸ்ரீமதித்தயாதிப்படி எழுந்தருளியிருக்கும் ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
காதி க்ருஷ்ணமாச்சார்ய ஸ்வாமியின் சதாபிஷேக மஹாத்தஸவத்தில்
அடியேன் விண்ணப்பித்த விஷயங்கள் சதாபிஷேக மலருக்காக ஈண்டு
ஒரு கட்டுரையாக ஸமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

“நெடுமாத்கடிமை”

இத்திருவாய் மொழியின் ஸாரத்தை விண்ணப்பிக்கக் காரணம்
சதாபிஷேகம் கண்டருளும் ஸ்வாமி, ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா
திருவம்சத்திலுதித்தவர், ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா தமக்கு
“ஸ்ரீ வைஷ்ணவதாஸன்” என்பதையே தாஸ்யநாமாவாகக் கொண்
டிருந்தார், இவரும் அதே தாஸ்ய நாமமுடையராய், அது
விளங்க ஏறக்குறைய நூறு திருநாமங்களைத் தம் சதாபிஷேக மஹாத்
ஸவ வ்யாஜத்தால் கூட்டி ஆராதித்து வருகிறார்சகையாலே இந்த ஸ்வா
மிக்கு பாகவதவைபவத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் “நெடுமாத்கடிமை”
மிக உகப்பை விளைக்கும் என்பதேயாம்.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த 100 பதிகங்கள் கொண்ட திருவாய
மொழியை நேரில்கேட்டுப் பட்டோல்கொண்டவர் மதுரகவியாழ்வார்
அவர் ஈடுபட்டது “பயிலும் சுடரொளி” “நெடுமாத்கடிமை” இவை
யிரண்டிலுமேயாம், இவையிரண்டும் முறையே பாகவதசேஷிவத்தை
யும், பாகவதர்களின் போஷ்யதையையும் ப்ரதிபாதிப்பதால் இவை இரண்
டிலும் ஈடுபட்ட மதுரகவிகள் ததீயாக்ரேஸரரான நம்மாழ்வாரையே
விஷயமாகக் கொண்டு “கண்ணிருண்சிறுத்தாம்மை” அருளிச்செய்தார்.

ஆகவே நெடுமாத்கடிமை பாகவத வைபவபரம். இனி நெடு
மாத்கடிமையின் ப்ரமேயத்தையும் பாட்டுக்களின் பொருள்களையும்
சுருங்க விண்ணப்பிக்கிறேன்,

இத்திருவாய்மொழிக்குக் கீழ் “கண்கள் சிவந்து” என்றும் ‘கரு மாணிக்கமலை’ என்றும் இரண்டு திருவாய் மொழிகள் சென்றன அவை பிரண்டாலும் ‘ஆத்மா பிறர்க்குமுரித்தல்ல, தனக்குமுரித்தல்ல, என்றும் அந்நாயர்ஹசேஷத்வம் சொல்லப்பட்டது இவ்வர்த்தம் ப்ரணவத்தில் மத்யமபதமாய அவதாரணர்த்தகமான உகார நமஸ்ஸுக்கள் ததீயசேஷத்வத்தை சேஷத்வப்ரதிபாதகங்களான உகார நமஸ்ஸுக்கள் ததீயசேஷத்வத்தை எங்களே சொல்லும்? என்றால்— அந்நாயர்ஹசேஷத்வத்துக்கெல்லே ததீயசேஷத்வமேயாம் ததீயர்க்கு “எந்தம்மை விற்கவும் பெறுவார் களே” என்கிறபடியே க்ரயனிக்ரயார்ஹனாபோதுதான் பகவச்சேஷத்வமே நிலைநின்றதாகும்

பகவச்சேஷத்வத்தளவில் நின்றால் ஐச்வரியாதிகளையும் புருஷார்த்தமென்று ப்ரமித்து பகவச்சேஷத்வத்திலிருந்து மீளலாம் தன்னை ததீயசேஷபூதனாக உணர்ந்தரல் மீன ப்ரஸக்தி கிடையாகது

ஆகவே ஐச்வரியம்—ஆத்மலாபம்—பகவச்சேஷத்வம்—எம்பெருமானுயிருக்கை, இவ்வனைத்தும் தாம்பற்றின பாகவத சேஷத்வத்தோடு ஒவ்வாதென்று எடுத்துக்கழிக்கவும் போராதது—இப்படிப்பட்ட பாகவத சேஷத்வமாகிற புருஷார்த்தமே காலத்தவமுள்ளதனையும் எனக்கும் என்னோடு ஸம்பந்தமுடையாரிக்கும் வாய்க்கவேணும் என ப்ரார்த்தித்து முடிக்கிறார், நம்மாழ்வார்

ஸ்ரீ ராமாயண புருஷர்களில் ஸ்ரீ சத்ருக்நாழ்வான் இவ்வர்த்தத் தைக் கைக்கொண்டார். அடுத்து இவ்வாழ்வாரும் இவரவயபூதர்களான மற்றையாழ்வார்களும் மதுரகவியாழ்வாரும் நம் ஆசார்யர்கள் எல்லாரும் கைக்கொண்டார்கள்

இவர்கள் அனைவருமே தங்களுக்குத் ததீயத்வம் லித்திக்கவும் தாங்கள்பற்றின பாகவதர்களுக்கப்புகூகவும், தாம் ததீயசேஷபூதராகிலும் எம்பெருமானைத் தொட்டுக் கொள்கிறார்கள் ஆகவே ஸ்ரீவைஷ்ணவ லித்தாந்நத்தில் “ததீயரேஷத்வம்” ஓர் சிறந்த அர்த்தமாகிறது

இனி “நெடுமாத்ரகடிமை” திருவாய் மாநிழின் பாசுரங்களின் அர்த்தங்களை சுருங்கக் காணலாம்

முதற்பாட்டில் நாட்டார் விரும்புகிற ஐச்வரிய புருஷார்த்தம் தாம் பற்றின பாகவத சேஷத்வத்தோடு எடுத்துக் கழிக்கவும் பாத்தம் போரா தென்கிறார்

‘தமக்கு பாகவத சேஷத்வம் லித்தித்தது எம்பெருமானருளாலே’ என்றும், அவ்வருளைப் பெறத்தாம் செய்தது எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்வதுபோன்ற ஓர் அநுகாரமாத்ரமே என்றும் அவன் நெடுமால் பெரியோனாகையாலே தன சேஷித்வத்தின் எல்லையைக்காட்டித் தம்மை சேஷித்ததின எல்லையிலமான பாகவதசேஷத்வத்திலே நிறுத்தினான் என்கிறார்

அல்லது—நெடுமாலென்று வ்யாமோஹமாய் எம்பெருமான் இவரிடத்துக்கொண்ட வ்யாமோஹத்தால் இவரை அடியார்க்கு ஆட்படுத்தினானும் இத்தால் தம்மிடமிருந்த துஷ்கர்மங்கள் தம்மிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் தம்மை வஞ்சித்து ஒடிவிட்டனவாம்

அவன் சேஷித்வம் கண்டும் வ்யாமோஹத்தாலும் ததீயசேஷபூதரான தாம் அவனடியாசரடியே கூடுமது தவிர்ந்து தம் புருஷார்த்தத்துக்கு நாலுமுன்றுபடிமுனை முவுலகாகிற ஐச்வரிய புருஷார்த்தத்தைப்பற்றுவேனோ என்கிறார்

இரண்டாம் பாட்டால்—‘வியன்முவுகுபெறினும்—பாய்த்ததனே தானே யானாலும்’ என்று ஐச்வரிய கைவலயங்களை எடுத்து “புயல் மேகம்போல் திருமேனியம்மான் புண்பூங்குழலடிக்கீழ் சயமேயடிமை தலை நிறுந்” என்று எம்பெருமானின் வடிவழிகிலும் திருவடியின் ஒப்பனையழிகிலும் தோற்று ஸ்வயம்ப்ரியாஜநமாக எல்லா வடிமைகளையும் செய்யுமவர்களின் திருத்தாள்களை வணங்கி இச்சரீரத்தோடே இவ்வுலகிலே ப்ரயோஜநமான இன்பம் பெற்றேன், எனக்கு மற்றவை புருஷார்த்தமல்ல வென்கிறார்

மூன்றாம்பாட்டால்—எம்பெருமானின் உலகமளந்தபொன்னடிக்கு நல்லராய், வடிவுசிறுத்து ப்ரபாவம் கனத்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நான் இங்கே திரியும்படி என்னைப்பணி கொண்டார்கள்; இப்படிப்பட்ட எனக்கு உலகளந்தவனுடைய அதிபோக்யமான திருவடிகளில் புருவது ஒவ்வாது என்கிறார்

நாலாம்பாட்டில்—பூவைஷ்டணவர்கள் உட்க்கும்படி பகவத்விஷயத்தில் அடிமைகள் மனோவாக்காயங்களுக்கு ஸித்திக்குமாகில், அவர்கள் ஸஞ்சாரத்தால் சிறப்புப்படைத்த இவ்வுலகிலிருப்பே புருஷார்த்தம் என்கிறார், “பொங்கேழ் புகழ்க்கள் வாயவாய்” (பொங்கி யெழாநின்றான் கல்யாண குணங்கள் வாயிலேயுளவாய்) என்று வாக்ஷிகைகங்கர்யத்தை யும், புலன்கொள் வடிவென்மனத்தாய்” (எல்லா இந்திரியங்களையும் அபஹரிக்கவல்ல வடிவு என்மனதிலே கிட்டிநிற்பதாய்) என்று மானஸிக கைகங்கர்யத்தையும், “அங்கேய்மலர்கள் கையவாய்”—அவ் வடிவுக் கருபமான மலர்கள் கையிலே உளவாய்) என்று காயிகைகங்கர்யத்தையும் குறிப்பிட்டு இவை “வழிபட்டோடவருளில்” முறையுடன் செல்லும் படி எம்பெருமான் அருளுவனையானால்—அதாவது மனோவாக்காயங்கள் அவன் திருவடிகளிலே நிரந்தரமாக அடிமைசெய்யும்படி அவன் ப்ரஸாதத்தைப்பெறில் “இங்கே திரிந்தேற்கிழுக்குற்றென்” பாகவதப்ரீதிருபமான பகவத்கைங்கர்யத்தை அவை ப்ரஸாதத்தாலே இங்கேகெபெறில் எனக்கு அதுவே புருஷார்த்தம் என்கிறார்

ஜந்தாம்பாட்டு-கைங்கர்யத்திலேயே ஈடுபட்டு, அவன் ப்ரஸாதத்தை பெற்று நித்யகைங்கர்யம் பண்ணும்படியாகப் பரமபதத்தைக்கிட்டி எம்பெருமானால் ஆநந்தமடைவிக்கப்படுவதாயிருந்தாலும் அத்துடன் கீழ்ச்சொன்ன ஐச்வர்யகைவல்யங்கள் கிடைக்கப் பெற்றாலும் அவைகள் மிகவும் தாழ்ந்த சரீரத்தைப்பெற்றுவைத்தும் நித்யஸம்ஸாரியாய் அந்தணும் எம்பெருமானின் கல்யாணகுணங்களை நித்யஸம்ஸாரியாய் அந்த குணங்களுக்கு அடைவில்லாத நான் அறிந்து அவ்வுபாயம் உள்ளங்காமல் சொல்லாய்ப் புறப்பட்ட திருவாய்மொழியாகிற அம்ருதத்தை அநுபவிக்கையோடொவ்வா தென்கிறார், “தொண்டர்க் கழுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்” என்கையாலே இத்திருவாய்மொழிபாடுகை பூவைஷ்டணவர்களுக்கும் அடிமைசெய்யத் தாகிறது

ஆரும்பாட்டில்—ஐச்வர்யாதிகளு, பரம சேஷியாய் உலகின் உத்பத்தி—ரக்ஷணம் நாசம், மூன்றுக்கும் காரணமான ஸர்வேச்வரனுடைய வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல்செல்லவீலசீர் ஆற்றல் மிக்காளுகையாலுண்டான ஆனந்தமும், தன்னிகரில்லா குவலயா

பீடத்தை முடித்தவனாய், திருவாழியாழ்வாணைக் கையிலுடைய றாய், கொடிய அசுரர்களைத் தகர்க்கும் பெரியதிருவடியை நடத்தும்வனான எம்பெருமானின் எல்லையற்ற ஒப்பற்ற கல்யாண குணங்களைத் திருவாய்மொழி முகத்தால் அனுபவிக்கும்புபவத்தோடு ஒவ்வாதென்கிறார்,

ஆநந்தங்களில், எம்பெருமானுக்குண்டாகும் ஆநந்தம் உயர்ந்த தென்னப்படுகிறது. உண்மையில் திருவாய்மொழிமுகத்தால் பகவத்குணங்களை அநுபவிக்கும்போதுண்டாகும் ஆனந்தத்துக்கு பகவதாநந்தமும் நேராகாது என்கிறார்,

ஏழாம்பாட்டு—திருவாய்மொழியால் ஏற்படும் குணநுபவம் பகவதநுபவமேயாம். ஆனால் அந்த அநுபவமும் தமக்குத் தனியாகக் கூடாது; பரமபாகவதர்களுடன்கூடி, திருவாய்மொழியால் பண்ணப்படும் பகவதநுபவமே காலத்தவமுள்ளதனையும் தமக்கு ஸித்திக்க வேண்டும் என்கிறார்

எட்டாம் பாட்டு—கீழ்ப்பாட்டில் ‘அவனடியார் நனிமாக்கலனியின் பமே நாளும் வாய்க்க நங்கட்கு’ என்று பாகவதர்களோடு கூடிக்குலாவுதலே தமக்குப் புருஷார்த்தமென்றார். இதில் அதுவும் வேண்டா, எம்பெருமானின் திருப்பரங்கடல் சயனத்திருக்கோலத்தில் ஈடுபட்டதமர்கள் கூட்டத்தைக் காணவேணும், அதுவே புருஷார்த்தமென்கிறார், இவையடியொற்றியே குலசேகராழ்வாரும் ‘மெய்யடியார்கள் தம் ஈட்டம் கண்டிடக் கூடுமேல் அதுகாணுங்கண்பயனாவதே’ என்றருளிச் செய்தார்.

ஒன்பதாம்பாட்டில்—“கோதிலடியார்தம் தமர்கள் தமர்கள் தமர்களாம் சதிரே வாய்க்க தமியேற்கு” என்று எம்பெருமானின் விரோதிரஸநஸீலதையிலும் ஆழ்வார்களின் சேர்த்தியிலும் எம்பெருமானின் பருவத்திலும் அழகிலும் தோற்றிருக்கும் அநந்யப்ரயோஜனமான பூவைஷ்டணவர்களுடைய அடிமையின் எல்லையிலே நிற்கவேணும், அதுவே புருஷார்த்தம் என்கிறார்

பத்தாம்பாட்டில்—கீழ்ப்பாட்டில் அபேக்ஷித்த பாகவதசேஷத்துவத்தின் எல்லை நிலமே புருஷார்த்தம், அது எனக்கும் என் லம்பந்தம்

ஆழ்வார்கள்—திவ்யாயுதங்கள்

பெற்றவர்களுக்கும் “ஊழிதோறுழியூழி வாய்க்கதமியேற்கு” என்று காலதந்தவமுன்னவனவும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார். இப்பாட்டில் எடுக்கும் பாகவதர்களை எம்பெருமானின் திருமேனி நிறத்திலும் நான்கு திருத்தோள்களிலும் கையார் சக்கரத்திலும் ஆழங்குல்லபட்டிருப்பர்களாய் எம்பெருமானைவிட்டுப் பிரியாதவர்கள் என நிரூபித்து “நீக்கமில்லா அடியார்தம் அடியார் அடியார் அடியார் எங்கேகோக்கன்” என்று அவர்களின் சேஷத்தவத்தின் எல்லைநிலத்திலே நிற்பவர்களைத் தமக்கு ஸ்வாமியாய்ச் சொல்லி அவர்கள் குடிகளாய்ச் செல்லும் நல்லதோட்பாடு காலத்தவமுன்னவனவும் வாய்க்கவேணும் என்கிறார்.

பதினொராம் பாட்டு—இத்திருவாய்மொழி சுற்றவர்கள் பாகவத சேஷத்வம்பெற்று “நல்ல பதத்தால் மனைவாழ்வார் கொண்டபெண்டிர் மக்களே” என்று பாகவதபுரிசீரையைக்குப்பாங்காம் அநுகூலபாயரபுத்ராதினைப் பெறுவர் என்கிறார்.

இங்கு “சயமே அடிமை தலைநின்றார்” என்றும், “கோதிலடியார்” என்றும், “நீக்கமில்லாவடியார்” என்றும், மூவகை அடியார்கள் எடுக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் மூவரையும் “சயமே அடிமைதலைநின்றாராகிறார்—யரதாழ்வானிப்போல்வார், நீக்கமில்லாவடியாராகிறார்—இளைய பெருமான்போல்வார், கோதிலடியாராகிறார்—சத்ருக்நாழ்வான் போல்வார், என்று நம்பினீர் நிரூபித்துள்ளார்.

இதனை விவரிக்கப்பட்டகால் கட்டுரை விரிவடையுமாய்கால் இத்துடன் நிற்கிறேன்.

மதுரகவிதாஸன்

த. அ. ச. கோவிலீந்துநாஸீம்ஹதுரஸஸ்

ஸ்ரீ:

வைதிகதர்சனப்ரசாரம்

(ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் ஆசிரியர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி ப்ரதிவாதிபயங்கரம் ஜகத்க்கு காதி கிருஷ்ணமாசாரிய ஸ்வாமியின் சதாபிஷேக மஹாத்ஸவத்தை முன்னிட்டு

ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா ஸந்நிதியில் 27—8—81 அண்ணா திருநடைத்திரத்தன்று நிகழ்த்திய உபந்யாஸத்தின் சுருக்கம்)

வேதவேதாந்தங்களையும், ச்ருத்திஹாஸபுராணங்களையும், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையும் நடுநிலைநின்று ஆராய்ந்தால் விசிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவதர்சனமே வைதிகதர்சனம் என்று எவர்க்கும் விளங்கும். இதற்கு பெளத்தம், ஜைனம் முதலான பாஹ்ய மதங்களாலும், அத்வைதம், சைவம் முதலான குத்ருஷ்டி மதங்களாலும் நலிவு ஏற்பட்ட காலங்களில் ஆழ்வார்களும், நாதயாமுன யதிவார் தொடக்கமாக மணவாளமாமுனிகள் ஈடுகவுள்ள ஆசார்யர்களும் அவதரித்து, இந்த தர்சனத்தை அசைக்கமுடியாதபடி செய்தருளினார்கள்.

“நாட்டிய நீச்சமயங்கள் மாண்டன நாரணனைக் காட்டிய வேதம் களிப்புற்றுது தென்குருகைவள்ளல் வாட்டமிலா வண்டமிழ் மறை வாழ்ந்தது மண்ணுலகில் ஈட்டிய சீலத்து இராமாநுசனதன் இயல்வுகண்டே”

[இராமாநுசநூற்றந்தாதி]

“சங்கர பாற்கர யாதவ பாட்டப்பரபாகரர் தங்கள் மதம் சாய்வுற வாதியர் மாய்குவரென்று சதுமறை வாழ்ந்திருநான்

...

...

...

சிமானினையாழ்வார் வந்தருளியநான் திருவாதிரை நாளே”

[ஆர்த்திப்பரபந்தம்-33]

‘சாளுவாக மதம்நீறுசெய்து சமணச்செடிக்களல் கொளுத்தியே சாக்கியக்கடலை வற்றுவித்து மிகு சாங்கியக்கிரி முறித்திட மாறுசெய்திருகணை வாதியர்கள் வாய்தகர்த்து மிகுத்துமேல் வந்தபாகபதர் சிந்தியோடும் வகை வாகுசெய்த எதிராசனார் கூறுமாகுரு மதத்தோடோங்கிய குமாரிலன்மதமவற்றின்மேல் கொடியதர்க்கசரம் விட்டபின் ஓறுகியாயவாதியரை வெகறிட மீறிவாதில்வரு பசற்கரன் மதவில்க்கடிக்கொடி எறிந்துபோம் மிக்க யாதவமதத்தைமாய்த்த பெருவீரர்நாளும் மிகவாழியே”

[ஆர்த்திப்பரபந்தம்-34]

என்கிறபடியே இந்த வைதிக தர்சனத்தை நிலைநாட்டியவர்களில்

நிலைவர் எம்பெருமானாரையாகையால் இந்த தர்சனத்துக்கு ‘எம்பெருமானார் தரிசனம்’ என்றே நம்பெருமான் பேரிட்டு நாட்டிலவைத்தார்.

பூர்வாசார்யர்கள் காலத்திற்குப் பிறகும் சதுச்சாஸ்த்ரவித்வான் களான பூற்றுக்கணக்கான பெரியோர்கள் அவதரித்து, இந்த தர்சனத்தை ரகஸித்துப் போந்தார்கள். மாமுனிகளின் அஷ்டதிக்கஜங்களில் ஒருவரான ப்ரதீவாதிபயங்கரம் அண்ணாவும், அவர் வம்சத்தில் உதித்த பல பெரியோர்களும் அந்தப் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்தவர்கள் இப்போது சதாபிஷேகம் கண்டருளும் ஸ்வாமியின் திருத்தகப்பனாரான காதிஸ்ரீ அநந்தாசார்யஸ்வாமி வடநாட்டிலும், தென்னாட்டிலும் பல வாதசயைகளில் அத்வைதிகள் சைவர்கள் முதலான குற்றவுடிகளின் மதங்களை வென்று விசிஷ்டாத்வைத ப்ரீவைஷ்ணவ தர்சனத்தை நிலைநாட்டியருளினார் பல க்ரந்தங்களின் மூலமும் இப்பணியைச் செய்தருளினார் தற்காலம் ஸ்ரீ காஞ்சி மஹாவித்வான் ப்ரப அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமி க்ரந்தங்களின் மூலமும், உபந்யாஸங்களின் மூலமும் இப்பணியைச் சிறப்பாகச் செய்துவருகிறார்.

இக்காலத்தில் இந்த வைதிகதர்சனத்தை வெற்றிகொள்ள முடியாதையாலே குற்றவுடிகளின் பல வேஷங்களைப்பூண்டு, அடுத்து கெடுத்தல் முதலான தகாதமுறைகளில் (இந்த வைதிக தர்சனத்தை) அழிக்கப்பார்க்கின்றன அத்வைதிகள் ‘எம்மதமும் சம்மதம்’ என்னும் சர்வமதசமரசவாதிகளாகமாறி, ஸ்ரவைஷ்ணவர்களையும் அப்படி மாற்றி வருகின்றனர் இந்த வாதங்களின் பொய்யம்மையை நிலைநாட்டி, நம் தர்சனத்தை ரகஸிக்கவேண்டியது தற்காலத்திலுள்ள விசிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவ வித்வான்களுக்கு முக்கியமான கடமையாய் உள்ளது.

தற்சமயம் பண்டாரிபுரத்தில் சாதுர்மஸ்யம் செய்து ‘காண்டிகுக் கும் காஞ்சிகாமகோடி பெரியபீடாதிபதி திருப்பதி கேந்த்ரிய ஸம்ஸ்கிருத வித்யாபீடத்தில் ஈடர் பதவியை வகிக்கும் ஸ்ரீ V ஸ்வாமிநாதன், -M A., M.Lit. என்பவர் மூலம் ஸ்ரீபாஷ்ய அதிகாரிகளான பல வித்வான்களுக்கு ‘சாதுர்மஸ்ய ஸங்கல்ப வ்யாஸபூஜாபஹார:’ (சாதுர்மஸ்ய ஸங்கல்ப வ்யாஸபூஜையில் காணிக்கை) என்னும் தலைப்புடன் ஒரு சிறு வெளியீட்டை அனுப்பியிருந்தார் இவ்வெளியீட்டின்

இரண்டாம் பக்கத்தில், தற்சமயம் பரமபதவாஸியான திண்டுக்கல் (அட்வகேட்) ராமஸ்வாமி ஜயங்கார் ‘சங்கரருக்கும் ராமாநுஜருக்கும் முக்கியமான விஷயங்களில் கருத்து வேற்றுமை இல்லை’ என்று பொருள் பட எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரை அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வெளியீட்டின் ஐந்தாம் பக்கத்தில் சாங்கரபாஷ்யத்திலிருந்து 1—1—4வாக்கியம் ஒன்றும், ராமாநுஜருடைய ஸ்ரீ பாஷ்யம் 4—1—3 4—4—4ஆகியவற்றிலிருந்து சில வாக்கியங்களும் அச்சிடப்பட்டுள்ளன; அவை பின்வருமாறு:—

“ஆஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி” இத்யேததவ ஸாநா ஏவ ஸர்வே விதய: ஸர்வாணி சேதராணி ப்ரமாணாநி (சாங்கரம் ப்ரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யம் 1—1—4) உபாஸ்யம் ப்ரஹ்ம உபாஸிது: அந்யத்வேநோ பாஸ்யம், உத உபாஸிது: ஆத்மத்தேவந இதி.....உபாஸிது: ஆத்மேத்யேவாவாஸயம்.....யதா ப்ரத்யகாத்மநி ஸ்வசரீரம் ப்ரதி ஆத்மத்வாத். ‘தேவோஹ:’ ‘மநுஷ்யோஹம், இத்யநுஸந்தாநம், ததா ப்ரத்யகாத்மநோபி ஆத்மத்வாத் பரமாத்மந:.....அஹமித்யேவாநுஸந்தாநம் யுக்தம்.....அத உபாஸிது: ஆத்மத்வேந ப்ரஹ்ம உபாஸ்யம்—இதி ஸ்த்திதம் (ராமாநுஜ்ய ப்ரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யம் 4-1-3) அவிபாகேந, அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி இத்யேவாநுபவதி (ராமாநுஜ்ய ப்ரஹ்ம ஸூத்ர பாஷ்யம் 4—4—4)

இவற்றிலிருந்து ‘இரண்டாம் பக்கத்தில் சங்கரர் ராமாநுஜர் இருவர்களுக்கும் ஒன்றே என்றே என்னும் D, ராமஸ்வாமி ஜயங்காரின் கட்டுரைக்கு, 5ம் பக்கத்திலுள்ள இரு மதாசார்யர்களின் பாஷ்யங்களிலுள்ள இவ்வாக்கியங்கள் ஆதாரமாயுள்ளன, என்று காமகோடிப் பெரிய பீடாதிபதி கருதுவதாகத் தெரிகிறது. இந்த இரண்டு பாஷ்யங்களின் வாக்கியங்கள் ஒரே பொருளை எவ்வண்ணம் தெரிவிக்கின்றன என்பதற்கு எந்த விளக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை, இதில் விளக்கத்தைப் பெறவிரும்பி, இவ்வெளியீட்டை நமக்கு அனுப்பிய திரு. V ஸ்வாமிநாதன் அவர்களுக்கு நாம் 13—8—81 அன்று ரிஜஸ்தர் தபால் மூலம் கடிதம் எழுதி, ஆதிசங்கரரின் கருத்தை அத்வைத பண்டிதர்களின்

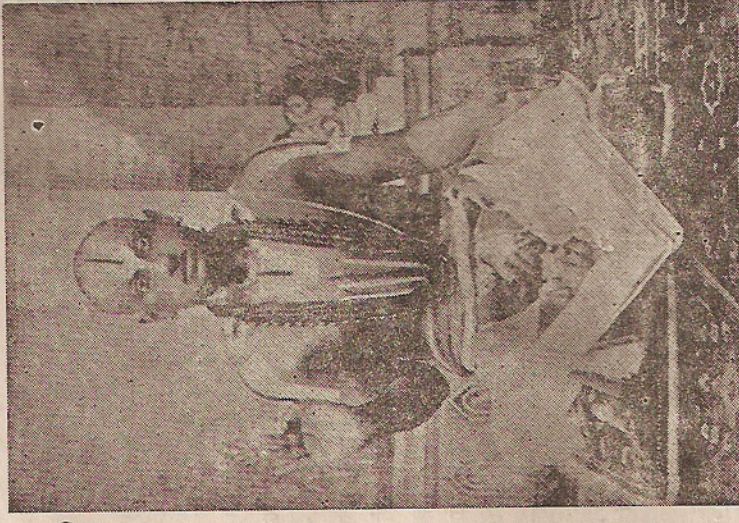
நல்லிலும், ஸ்ரீராமா நுஜனின் கருத்தை விசிஷ்டாத்வைத் பண்டிதர் நல்லிலும் நிர்ணயம் செய்து, காமகோடி பீடாதிபதிகளின் வெளியீடு நிர்ணயமானதா, மோசடியானதா என்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று அறையிவிருந்தேன். இன்றுவரை V. ஸ்வாமிநாதனிடம் இருந்தே, காமகோடி பீடாதிபதியிடமிருந்தே எந்ந பதிலும் இல்லை.

முற்காலத்தில் இந்த்ரஜித் முதலானவர்கள் நேரே நின்று போர் செய்து வெற்றிகொள்ள முடியாமையாலே மறைந்து நின்று அதர்மத்தும் செய்ததாக இதிஹாஸபுராணங்களில் கேள்விப்படுகிறோம் அது காலவே காமகோடி பீடாதிபதி போன்ற இக்கால அத்வைதிகள் விசிஷ்டாத்வைத் பண்டிதர் தர்சனத்தை நேரே வெற்றிகொள்ள முடியாமையாலே இத்தகைய மோசடி வழிகளைக் கைக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று காமக்குகிறது.

காமகோடி பீடாதிபதிகளின் சிஷ்யர்களால் நடத்தப்படும் தற்காலப் பீடாதிபதிகளிலும் வைணவத்தை அழிப்பதற்கு இவ்வண்ணமாக ஏராளமான பெயர்ப்பிரசாரங்கள் செய்யப்படுகின்றன விசிஷ்டாத்வைத் பண்டிதர் விஷ்ணுவ வித்வான்களும் இந்த தர்சனத்தைக் சேர்ந்த பத்ரிசைகளும் இப்பிரிப்பினிருந்து இத்தகைய பொய்ப்பிரசாரங்களை முறியடித்து, இந்தத்வாதிக தர்சனத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறேன் பரதிவாதிபயங்கரர், என்று மணவாளமாமுனி ஸால் விருது சூட்டப் பற்றப் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா தம் ஸந்ததியில் மேலும் பல மஹாபயங்கரர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, நம் தர்சனத்தை இத்தகைய ஆபத்துக் கிரியைடுத்து ரக்ஷித்தருளவேண்டும் என்றும் பிரார்த்திக்கிறேன் ...

ஐயப்பையில் திருமுலம்

'யதிவர புநரவதார பூதரான மணவாள மாமுனிகளின் திருவவதார நன்னுள் பற்பல தீவ்ய தேசங்களில் மிகச் சிறந்தமுறையில் கொணரப்பட்டது. பூ காஞ்சியில் தேவப்பெருமான் ஸன்னிதியில் கோயில் கொண்டிருந்த மணவாளமாமுனி பத்து நாட்களும் பகலில் காலங்கார திருமஞ்சனமும் இரவில் பூநந்தலில் புறப்பாடும் கண்டருளினார் திருவிச்சையல் கோஷ்டி லோகே த்தரமான வகையில் அமைந்தது திருவிச்சையல் கோஷ்டி லோகே த்தரமான வகையில் உபந்யாஸ வேளையில் இரவில் பத்ராதிரிப ஸ்வாமிபின் அத்யத்புதமான சாற்றமுறையன்று ஸ்ரீ தேவப்பெருமான் முந்தருளிச் சாற்றுமுறை இனிது நிறைவேறியது (அ.அ.)

ஸ்ரீமது பயவே. திருமலை திருப்பதி. பிரதிவாதிபயங்கரம்.

அண்ணா ஸ்ரீரங்கராசரீயர் ஸ்வரம்

(வைகுண்டவாஸி)

(சுத்தராதிப விஜ்ஞானம்) அடியேனுடைய ஸாஷ்வத பிதாமஹர்க்கு ஸ ஹராதரர்கள் மூவர்; திருமலை திருப்பதியில் ப்ரதிவாதிபயங்கர ஸ்வாமிகளின் திருமாளிகைகள் இரண்டு. அவ்விருவரும் லும் ஸந்ததி ஏற்படாமலிருந்தது; அவ்விருவரும் திருமாளிகைக்கும்

அடியேனுடைய பிதாமஹஸேதரர் இருவர் ஸ்விக்குதராக எழுந்தருளி னார்கள் அவர்களில் முதல்திருமாளிகைக்குத் திருக்குமாரர்கள் இவர்; இரண்டாவது திருமாளிகைக்குத் திருக்குமாரர்கள் நால்வர்; இவ்வொன் பதின்மரும் சிலவாண்டுகட்குமுன்னமே திருநாடலங்கரித்தனர் அவர் களில் ஸர்வஜயேஷ்டர் இங்கு லேவை லாதிக்குமவர்; ஹைதராபாத் ப்ராந்தங்களில் சிஷ்யஸம்பத்து மலிந்தவர் திருப்பதியில் ஜகதவிக்கயாத வித்வத்ஸார்வபௌமராக எழுந்தருளியிருந்த திருமலை அனத்தான் பிள்ளை புரிசை ஸ்ரீ ரங்காசார்ய ஸ்வாமியின் ஜாமாதா—என்பதுதவிர அந்த ஸ்வாமி லன்னிதியில் நியாய வேதாந்தங்கள் அதிகரித்து வித்வத்ஸரேண்யராக எழுந்தருளியிருந்தவர்; இவர்க்கு ஸ்விக்குத குமாரர் விளங்கிவருகிறார் ஸ்வாமியின் அடுத்த திருந்தப்பியார்—சின்னண்ண அண்ணங்கராசாரியர் என்னுந் திருநாமமுடையவர்; அவர்க்கும் புருஷ ஸந்தானமின்றி ஒரு திருமகனேயிருந்தனர் அவருக்குத் திருக்குமாரர் கள் மூவர்; (குன்றபாக்கம்) திருமலை அனந்தாண்பிள்ளை க்ஷணமா சாரியர் கோபாலாசாரியர் ஆகிய இருவரும் வித்வச்சிரோமணிகளாயும் தி. அ. பாஷ்யகாரர் லௌகிக பதவியிலும் யசஸ்விகளாய் விளங்கிவரு கிறார்கள். — நித்யபூர் நித்யமங்களம் —

ஸ்ரீ:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகாஞ்சீ நம்பிள்ளை மஹேஸ்வர சுவாமிநாதனம் (துணிமதி ஸ்டோ 1981)

ஸ்ரீகாஞ்சீ தேவப்பெருமான் ஸன்னிதியின் திருமுன்பே திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் **நம்பிள்ளை** நாளது கார்த்திகை மாதம் 16ம் தேதி (1-12-81) செல்வாய்க்கிழமை உத்தராட நகரத்திரத்தில் திருவவ தார மஹேஸ்வரம் தொடக்கமாகி கார்த்திகை மாதம் 25ம் தேதி (10-12-81) வியாழக்கிழமை திருக்கார்த்திகைத் திருநகரத்திரத்தில் சாற்றுமுறையாகும், பத்து நாட்களிலும் அலங்கார திருமஞ்சனமும் இரண்டு வேள்களிலும் திவ்யப்ரபந்த லேவைகோஷ்டிகளும் வித்வான்களின் உபந்யாஸங்களும் நடைபெறும் ஸ்ரீ வைண்ணவபத்திகாமணிகள் குழாங்கூடியிருந்து அருபவிக்கக்கூடிய மஹேஸ்வர மிது சாத்துமுறையன்று ஸ்ரீ யதோத்தகாரி எம்பெருமான் புறப்பாடு கண்டருளி நம்பிள்ளை ஸன்னிதியிலெழுந்தருளியிருந்து நடைபெறும்

இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவில் நடைபெறும் இந்த மஹேஸ்வரத்திற்கு பக்தர்கள் உகந்த யதாசக்தி பொருளுதவி புரிந்து ஆசார்ய ஸார்வ பௌமருடைய இம்மஹேஸ்வரத்வத்தை மிகவும் சிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப் படுகிறார்கள், இங்ஙனம், P B A. Founder, Sri Nampillai Samithi;

Regd No. 2975

ஸ்ரீ!

ஸ்ரீராமாநுஜன்-369

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கோசாரியர், மஹேஸ்வரன்

SRI RAMANUJAN

EDITOR:

Mahamahimopadhyaya

P. B. ANNANGARACHARYA, Kanchipuram-631503.

வருட சந்தா ரூ. 10

ஜீவித சந்தா ரூ. 25

தெவபெருமான்
ஸ்ரீராமாநுஜன்

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர்
திருவடிகளே சரணம்

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி
தாழ்வாறு மிகுசுவர் தாம்வாழி—ஏழ்பாரு
மூடிய வளர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி
செய்யபறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

காளயுக்திஸ்ர மாகழிஸ்ர

ரிஜிஸ்டர் நெ. 2975

ஸ்ரீராமாநுஜன்

P. B. அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்

1 நாலாயிர திவ்யப்ரபந்த வுரைகள்	9 வேதவிசாரலக்ஷண நூல்கள்
2 பூர்வாசார்ய தமிழ்ப்பிரபந்த ..	10 லோகாபிராம் உபந்யாஸ ..
3 ஸகலபூர்வாசார்ய தோத்ர ..	11 பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேப ..
4 ஆழ்வாராசார்யப்பிரபாவ நூல்கள்	12 உபந்யாஸக ஸௌபாக்ய ..
5 இதிஹாஸபுராணசரித்திர ..	13 வடமொழி நூல்திரள்கள்
6 ரஹஸ்யார்த்த விளக்க ..	14 ஹிந்தி பாஷையில் நூல்கள்
7 வேதாந்தப் பொருள் விளக்க ..	15 தெலுங்குபாஷையில் ..
8 ஸத்ஸம்பந்தாயார்த்த விளக்க ..	16 பூர்வாசார்ய க்ரந்த வெளியீடுகள்

விரிவான கியாடலாகுகள் தருவித்து விவரங்காண்க

சந்தாப்பணம் M. O. செய்பவர்கள் :

P. B. ANNANGARACHARYA,

Editor, Granthamala, Kancheepuram-631503

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்புக.

If un-delivered please return to:

P. B. ANNANGARACHARYA

Kancheepuram Pin Code 631503

To
Sriman

V. Ethirajan B.A.

Head master

Matharasa Okana

High School,

ERODE-1

638 001

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Suamy
and Printed by E. Devarajan at Sri Kamakshi Press
44-c, Thirukatchinambi Street, Kanchipuram 631503